

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 97/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. Ď., M., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 Cob 89/2009-76 z 28. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. Ď. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2010 doručená sťažnosť Ing. J. Ď., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Cob 89/2009-76 z 28. januára 2010.

Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cbr 87/2007 zrušil bez likvidácie obchodnú spoločnosť I., spol. s r. o., M. S týmto rozhodnutím nesúhlasil sťažovateľ, preto podal odvolanie na krajskom súde, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cob 89/2009 28. januára 2010 potvrdil napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že krajský súd nebral dostatočne do úvahy argumenty ním uvedené v odvolaní a že tento súd mu znemožnil realizáciu jeho procesných práv, pričom nezohľadnil skutočnosť, že on sám nesúhlasil so zrušením spoločnosti. Pokiaľ bol okresným súdom vyzvaný na predloženie účtovnej dokumentácie, z objektívnych dôvodov ju nemohol predložiť. Navyše, súdy v konaní neprihliadli na predchádzajúce konania vo veci, najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obz 25/94. Na základe toho žiadal o preskúmanie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, a aby bol vo veci vydaný tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1) Ústavy Slovenskej republiky na súdnu ochranu ako aj jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 na spravodlivé súdne konanie Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli Uznesením KS KE sp. zn.: 4 Cob/89/2009-76 zo dňa 28.1.2010 porušené.

2. Ústavný súd SR v zmysle § 56 ods. 2 a 3 písm. b) zákona o ústavnom súde zrušuje uznesenie KS KE sp. zn.: 4 Cob/89/2009-76 zo dňa 28.1.2010 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 1000 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť smeruje proti uzneseniu krajského súdu č. k. 4 Cob 89/2009-76 z 28. januára 2010.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo základných podmienok na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ako vyplýva zo sťažnosti, podľa názoru sťažovateľa je sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote, „*nakoľko ide o odloženú vec pre vady v spojení s § 104 ods. 2 OSP*“.

Na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemá vplyv výklad ustanovení sťažovateľom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, na čo poukazuje, ale rozhoduje posudzovanie včasnosti podania sťažnosti ústavnému súdu podľa zákona o ústavnom súde. Vychádzajúc z toho bola sťažnosť podaná oneskorene, pretože rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 4. februára 2010 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 17. decembra 2010, teda dávno po zákonom stanovenej lehote.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2011